

[Melchior.]

begrebet og ideerne bag økonomisk demokrati, gang på gang sætter sagen på spil, tager risici i denne, også for de pågældende så vigtige sag på en måde, som ikke gavner dens afklaring. Jeg skal ellers her afstå fra at sige — for jeg synes ikke, det hører til i denne debat — hvad det er der hindrer, at denne sag kan komme videre; der bliver nok en debat senere i samlingen om dette.

Jeg skal herefter nøjes med at tage stilling til de to fremsatte dagsordensforslag.

Mit partis gruppe kan ikke stemme for det af hr. Aage Frandsen først fremsatte forslag. Jeg sagde i min tale i formiddags, at sådan en dag bliver der sagt mange ord, også kønne ord og også velmente ord, og jeg glædede mig faktisk i formiddags og i begyndelsen af eftermiddagen over den standard, debatten havde. Den tydede på, at man afstod fra at drive partitaktisk politik, som kan være velanbragt i mange forbindelser, men at man afstod fra noget sådant i forbindelse med det emne, der er på dagsordenen i dag.

Jeg synes, at SFs dagsorden klart bryder med denne smukke intention. Det er helt oplagt, at det er et uigennemtænkt forslag. Jeg gentager mit tilsagn fra min tale i midt-dags om, at vi gerne vil medvirke til at se på, hvor mulighederne findes, hvor rimeligheden ligger, men vi kan ikke hovedkulds kaste os ud i noget, som overhovedet ikke er overset, og det kan heller ikke være meningen med dagsordensforslag. Vi må altså stemme imod.

Det samme gælder socialdemokratiets dagsordensforslag. Ja, der står jo, at det er et dagsordensforslag, og jeg ved ikke, om det er indrettet efter lige at kunne være på ét ark, jeg ved heller ikke, om det er folketingsrekord i længde. Nu er det jo heller ikke afgørende, om en ting er lang eller kort, det afgørende er, hvad der står, og jeg kan godt forstå, at en tidligere minister har følt sig fristet til, efter at det nu var statsminister Poul Hartling, der holdt åbningstale i forrige uge, at holde en socialdemokratisk åbningstale, altså et register over rigets stilling, således som denne dagsorden ser ud til at være det, set med ét partis øjne.

Jeg kunne også udmærket komme med mange gode intentioner ud fra dette hæfte, der hedder oplæg til program for centrum-

demokraterne, og jeg er sikker på, at også hr. Erling Dinesen og de, på hvis vegne han har fremsat dette dagsordensforslag, ville synes, der var mange ting deri, som vakte hans interesse, og som han gerne ville arbejde om. Det er der også i det af hr. Erling Dinesen fremsatte dagsordensforslag, men der er jo stof her til mange udvalgs-møder og til mange debatter, og vi føler ikke, at det kan være hensigten med dagsordensafslutninger på en debat at fremlægge et katalog over helt enorme lovkomplekser, hvis konsekvensberegninger ikke er foretaget, og at man i en morgen- eller aftentime skal tage stilling til alle disse ting under én afstemning, hvor man normalt ville gennemgå tingene punkt for punkt i en hel række lovforslag og gennemgå enkeltheder og stemme, alt efter som de enkelte ting nu var udformet og var mulige efter det enkelte partis opfattelse.

Derfor må vi afvise at stemme for dette forslag, vi må stemme imod det. Vi beklager faktisk også, at socialdemokratiet har følt sig foranlediget til at benytte denne debat til at fremsætte et sådant dagsordensforslag, som man ikke selv kan have haft nogen forhåbninger om skulle kunne samle flertal, og som efter min bedste overbevisning ved en sådan fremlæggelse af diverse program-punkter heller ikke er hensigtsmæssig selv set fra et snævert partisynspunkt. Centrum-demokraterne må derfor stemme imod.

Formanden:

På opfordring skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 20.30.

Mødet udsat kl. 20.04.

Mødet genoptaget kl. 20.30.

Forhandlingen genoptoges.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil først komme ind på nogle af de bemærkninger, som arbejdsministeren havde til mit indlæg, og jeg er nødt til at rette et par misforståelser. For det første har